

Nro 1.

A' FELS. AUSTR CSÁSZAR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Januárus 1-ső napján,
1807-ik esztendőben.

B é t s.

Felséges Urunknak e. h. 6-kán tartatandó menyegzőjének fényes innep napja, negyed nappal annak előtte már el kezdődik. Ezen a' napon Csász. Kir. Fő Udvarnok mester Trautmansdorf az Eő Felsége nevében, rendkívül való Követ főveljövendőbéli kedves párjának édes Annyához Mária Beatrix Fő Herczeg Alszoneyhoz, néhai Ferdinand Austriai Fő Herczeg özvegyénehez fog menni, és az ő Csász. Kir. Felsége nevében az ifjú fő Herczeg alszoney feleségül ki kérni. A' Herczeg alszoneytól adattatandó választ onnan ő Felségének meg viszi, és az audientziás házban

öszve gyüllendő Uraságnak ki jelenti. Ekkor
 mindjárt betsülletből való strázsák küldetnek a'
 Csász. Kir. testörző Nemes seregektől a' Felséges
 Menyaszszony őrizetére. Januarius 6-kán ú. m.
 az ő Felsége menyegzőjére rendeltetett napon
 a' Csász. Kir. Nemes testörző seregek gála kőntö-
 seikbe fel öltözve, és 10. hat lovas udvari hintó
 a' Felséges Menyaszszony lakó palotájába mennek.
 A' 4 első hintókban, mindenikben 4 első rangú
 Csász. Kir. Kamarás Urak ülnek, a' következő 4
 hintókban két két Status Ministerek; a' 9-ik hin-
 tó az özvegy fő Herczeg Asszony, 's ennek udva-
 ri Fő mesternéje számára, a' 10-ik és utolsó leg
 pompásabb udvari hintó pedig a' Felséges Meny-
 aszszony számára vannak rendeltetve. Ebben az
 utolsóban fognak az ifjú Herczeg Asszony kísérésé-
 re ki rendeltetett fő rangú személyek, úgymint Esz-
 terházy és Lichtenstein Herczegek ülni. Estvéli 6
 órakor a' Felséges Menyaszszony palotájától ezen ud-
 vari hintók el indulván, a' Minorita templom pi-
 attzán, az Urak utzáján, a' Michaeliták és József
 piatzainn, világító szövetnekek mellett a' paradiro-
 zó katonaság rendjei közt, a' Sz. Agoston rend-
 jén lévő Szerzeteseknek templomához mennek, a'
 hol a' Felséges Menyaszszony a' hintóról le vétet-
 vén a' templomba bé fog vezettetni és kísértetni.
 — Ezen igen fényes innepről annak idejében, ha
 élünk és a' menyegzői tzeremoniát magunk is
 láthatjuk, bővebben fogjuk a' Magy. Kurir. Erd
 Olvasóit tudósítani.

A' Cs. Kir. várban néhány szobák szépen ki-
 tsinosittatnak, kétség kívül Fels. Urunk kedves
 testvér öttésének a' Würzburgi nagy Herczegnek

számára, a' ki a' mint hallatik maga is jelen akár lenni Fels. Urunk mennyegzőjén. — Albert Kir. Herczeg maga palotájában azt az igen fényesen fel készített szálát, melyben a' Felséges párnak tiszteletére nagy vendégséget adni szándékozik, próba gyanánt már egyszer szépen kivilágosította. —

A' Bétsi Politzia Katonaságnak előbbi régi süvegjei helyett uj sisak süvegek adattattak, melyek tsak abban különböznek a' regularis katona-ság sisakjaitól, hogy homlokaikon felül czimer helyett F. és I. betűkkel ékesítettnek.

A' tudós világ előtt tudos írásai által magát igen nevezetessé tett Stael-Holstein Affzony-ság, néhai Franczia Financzialis hires Ministernek Nekkernek a' leánya, Genevából néhány napokkal ennek előtte ide jövén, egy ideig itt maradni szándékozik.

Magyar Ország.

Kassáról, Decemb. 18-ik napján. A' hofz-fzas és tartós őszi idő után, nállunk is bé következett a' tél, és szépen kezd tartani. Az élet szükségseire tartozó dolgok, ki vévén a' bort, nem óltsódnak. A' bor igen óltsó. Igaz, hogy ez idén sok bór vólt, hanem az is igaz, hogy sok rossz bor is van. Van jó is, de ez sokkal kevesebb mint a' rossz. Az élet, mint a' búza, gabona nem akar a' piatzokon óltsodni. A' buzának köble (2 Posonyi mérő) 15 16 17 Vonás forinton, a' gabona vagy rozs 10 11 12. V. forinton megyen, a' zab 6 rh. forinton, az árpa 8. 9. 10 forinton; a' főzelék is drágább mint tavaly vólt. — A' mi vi-

dékúnkön so^l: éjjeli erőszakos tolvajságok esnek, hanem nagyobbára kezdik a' gaz embereket kézre keríteni.

Mennyire el hatalmazott légyen e' világon a' gonoszság, a' következő két példából kitet-
tzik.

Sopronban a' közelebb múlt December 17-ik napján, estéli 8 óra után, egy esméretlen ember Walbuge Montelabate özvegy Grófné született Viczay Grófné szallasára bé lopódván, a' konyha ajtaján bé kopogtatott, mellyet a' szolgáló leány fel nyitván, azt három élű hegyes törével úgy meg szúrta, hogy egyszeribe meg holt. A' konyhából az előszobába menvén, a' Grófné tarsaságbéli asszonyával hasonlóképen bánt, de az meg nem holt mingyárt; onnan a' Grófné szobájába rohanván, midőn ez egy meillesleg való szobába futni akart volna, de az ajtót fel nem nyithatta, azon hét szúrást ejtett. Az alatt a' Grófné tarsaságbéli asszonya magát fel eszmélvén, halálos sebeivel a' graditson le ment, lármát ütött, és mindan házbéli lakosokat öfzve kiáltott; de a' gyilkos el tűnvén, őtet kézre nem kerithették. A' Grófné és a' szolgáló leány mingyárt meg holtak, hanem a' Grófné tarsaságbéli asszonya a' következett napon, reggeli hat órakor múlt ki e' világból. — Miad a' háromnak holt teste fel nyittatván, azon hólnap 19 ikén el temették.

Tek. Pest Vármegyében, Péczel mellett egy Locsop nevezetű erdőben, a' Bényei Evangélikus Prédikátor néhány halgatóval, a' múlt Dec. 10-ikén fát vágattatván az erdő Csőfz hazához, két Bényei halgatójával együtt hálásra bé ment. Midőn

az oldal szobátskában magánoffan tsendeffen va-
tsorált volna, egyfzeribe lárma esvén a' szomszéd
szobában, onnan ki ment, és imé a' vele volt Bényei két embert négy kondás balta fokkal a' föld-
re le verte, és midőn ötet is meg sajditották
vólna, sok teremttével meg támadták, 's hajon
fogva a' szobából ki hurczolták, sem egyházi rang-
jára, sem kéreseire semmit nem ügyelvén. A' sze-
gény Pap ezen veszedelmes környülállásai közt is
jelen lévén magának, midőn a' szoba ajtaján ki
hurczoltatott vólna, a' Csösznek szegen függő töl-
tött puskáját le kapta, és az ötet üstökén fogva
vonó kondást úgy oldalba lötte, hogy mingyárt
szörnyű halált holt, a' másikat pedig a' puska
agyával agyon verte, a' harmadikat és negyedi-
ket a' puska tsőjével széllyel üzte, és a' fent em-
litett erdőbe futván, a' hol több Bényei halgatói
tüzeltek, nékiek a' rajta történt dolgot meg be-
szélte, és kérte, hogy az ötet bizonyossan nyo-
mozó kondásokra vigyázzának, másként ötet meg
ölik. Ezeket tehát, a' kik a' szegény Prédikátort
a' tűznél keresték, az ott vóló Bényei emberek
körül fogták, agyba fejbe verték, és meg kötözve
a' Csösz házába vitték és zárták; de ezek a' go-
nosz emberek az onnan való ki menetelre módot
találván, onnan el szöktek, a' két agyon vert ka-
nász pedig onnan Péczelre vitetvén ott el temet-
tették. Ezen szerentsétlen történetben a' Bényei
Prédikátor jutalmat érdemlene.

D á n i a O r f z á g.

A' 6-ik Decemberi Koppenhágai tudósítások
szerént, a' Fels. Svéciai Király Helsingborgot a'

hol néhány hónapoktól fogva mulatott, oda hagyván, Stokholmba vissza ment, és a' jelenvaló szoros környülállásokra nézve az Ország Karjait és Rendjeit öszve gyűjteni, 's velek azon tanátskoznikiván, méllyik részre vólnajobb hajlani, az Oroszokéra, vagy az Anglusokéra? A' Svécia Országi kereskedők esedező levelet nyújtottak bé a' Királynak, mellyben Eő Felségét arra kérték, hogy Európának jelenvaló kétséges ki menetelű dolgaiba magát ne avassa, hanem inkább engedje Országát továbbra is békességben élni; masként egy két esztendő alatt meg birhatatlan inségbe esik Svécia Ország, nemtsak a' külső nemzetekkel való kereskedésére, hanem a' tapláló eledelekre nézve is, a' mennyiben életet más nemzetektől készpénzen venni kéntelenítettnének.

Azok közzül az Anglus kereskedő hajók közzül, a' mellyek az Orosz kikötő helyeket, az Oroszok és Anglusok közt véletlenül támadt háború miatt nyakra főre oda hagyni kéntelenitettek, sokat el rablottak a' Zelandiai és Norvégiai kapzsi hajók, úgy hogy November hónap közepéig 40-nél töbre ment az illy el raboltatott Anglus hajóknak a' száma. A' Dania Országlakosi olly nagy hazafiui buzgóságot mutatnak hazájok, és a' Dániai korona örökös herczeg eránt, hogy az Anglia ellen való háborúnak folytatására készek minden ingó 's ingatlan jószágokat fel áldozni. Ennek már sokan szembe ötlő példáját adták. — A' Helsingöri lakosok mások felett nagyon megkülönböztették magokat, és az ő kapzsi hajóik leg szerentséesebbek az Anglus hajóknak el rablásokban.

A' Dániai lakosok forró hazafiúi buzgósságoknak nem utolsó tanúbizonysága a' következő: Hajós Kapitány Jessen a' két linea hajót, a' melly az Anglus hajóeregnek Koppenhága alatt való mulatásakor a' Helsingöri kikötőhelyben bátorságban vólt, haza akarván vinni, útnak lett indulása előtt, az alattavaló hajós legényeket és katonákat öszve hivatván, szándékat eleikbe terjesztette. és világoffan ki mondotta, hogy akar-mennyi ellenséges hajó bukkanjon reája, azokkal meg ütközni kész leszen, és ha a' szerentse néki nem szolgálna, a' hajókon lévő puska poros kamarát fel gyújtya, 's magát hajóival együtt a' levegő égbe vetteti inkább, mint az ellenségnek rabjáva legyen. Az ő kormánya alatt vólt hajós legények és katonák hasonló hazafiúi buzgóságtól lelkesítettvén, magokat arra ajánlották, hogy készek lesznek szerentséjének vagy szerentsétlenségének sorsosi lenni. A' két linea hajót minden veszedelem nélkül haza vitték.

K o p p e n h á g á b ó l, Decemb. 8 dikán. A' Fels. Orosz Császár olly értelmű levelet küldött a' Svéciai Királynak, melly szerént ez a' Fejedelem kéntelen leszen vagy az Anglusok mellől el állani, vagy az Orosz Császár és Dániai Király ellen fegyvert fogni. Ezen esetben Svéciai Országát is könnyen el veszthetné.

Portugallia Ország.

A' Párisi M o n i t ö r-nek, az az, officialis újság leveleknek 14 ik Decemberi darabjában illyen fontos hir és dolog olvastatik: „Az egyesült Frantzia Császári és Spanyol Királyi Armádiának fő

vezérje Marsal Junot az ide való fő Kormány-
széket arról tudósítja, hogy a' Portugalliai Regens-
nek a' Braziliai Herczegnek értésére esvén az, hogy
az egyesült Fr. és Spanyol hadi seregek Portugalliá-
nak határain által mentek volna, azonnal, tud-
niillik a' múlt Novemb. 29-ik napján, a' Kirá-
lyi familiával és minden kintsével együtt hajókra
ült, és Braziliába ment, Generál Junot pedig
mindjárt a' következő napon Lisszabona városá-
ba bé marsirozott, és jó szível fogadtatott az oda
való lakosoktól, a' kik olly nagytsendeffégben és
bizodalommal voltak a' Frantziákhoz, hogy áruló
bóltjaikat sem zárták bé előttök. — Ámérikanak
1498 ik esztendőben lett fel találtatása után az Eu-
rópai uralkodó Fejedelmek közül ez a' Portugal-
liai Regens az első, a' ki Europai birodalmát el
hagyván Amerikában telepedett le.

Lisszabonából lett el utazása előtt egy hirdet-
ményt adott ki, mellynek vége tájján ekként biz-
tatta az Ország lakosait: Én, úgy mond, ad-
d'ig, mig a' közönséges békeffég meg készül-
ne, az Atlanticumi tengeren túl való öröksé-
gembe Braziliába megyek által. — Novemb.
22-ik napján Anglus Admirál Sir Sidne y Smith
a' kormányára bízott eskáderrel, az az, kis ha-
jósereggel a' Tagus folyó viz előtt meg jelenvén
ő is egy hirdetményt küldött a' Portugalliai lako-
sokhoz, mellyben arra serkengette őket, hogy az
oda bé menendő Franczia és Spanyol egyesült ár-
madiának állyanak ellent, botsáfsák bé őtet a'
Liszbónai kikötőhelybe, és legyenek nékie az el-
lenségnek onnan leendő kiverettetésében segítségé-
re s. a. t. De semmit sem ügyelvén a' lakosok ezen

hirdetményre, nemcsak ellent nem állottak a' Fr. és Spanyol egyesült armádiának, sőt inkább a' mint fellyebb megjegyzettük, azt igen szívesen fogadták. Sir Sidney Smith Anglus Admirálnak értesére esvén e' dolog, a' Tagus torka eleibe vigyázó hajókat állított ki, a' mellyek semmi nemzetbeli hajókat sem onnan ki, sem oda bé nem bocsátanak. Azt is olvassuk azokból az újságlevelekből, a' mellyek a' Portugalliai Regensnek Braziliába lett bújdosásáról emlékeznek, hogy a' nevezett Anglus Admirál azon alkalmatossággal az Estremadurai tartományban fekvő P e n i c h e nevű erős kastélyt is elfoglaltatta, melly 12 mértföldre van Lisszabonától, és az Atlanticumi tengerben ezt 2-ik Gibraltárnak lehet tartani.

Marsal J n n o t is egy hirdetményt intézett Alcantarából a' Portugalliai lakosokhoz, mellynek rövid foglalata a' következőkből áll: „Minekutánna a' Regens Herczeg Anglia ellen hadat indított volna: szükségesképen meg kell a' Frantzia és Portugallia Országok közt való ellenségeskedésnek szűnni. Arra való nézve a' Fr. Armadia nem úgy mint ellenség, hanem mint Portugalliának az Anglusok ellen való védelmezője marsirozik ezen Órszágba b é. Hízeltetik is avval magának, hogy Portugalliának lakói úgy fogják a' Frantzia katonákat fogadni mint barátjaikat és frigyeseiket; hogy az azoknak tapláltatásokra szükséges magazinumokat meg töltsék, és azon fognak igyekezni, hogy a' két nemzet közt való szoros egyességet, baratságot, és tsendességet fenn tarthassák.“

Ezen hirdetménynek vége felé Marsal Ju-

not magát arra kötelezi, hogy ő a' kormánya alatt lévő hadi népet szoros fenyitekben fogja tartani, de hogy ő is meg kívánja, hogy a' lakosok is tsendeffen viseljék és minden alattomban 's nyilván való bosszúságtételtől ójják magokat, semmi izetlenségre és veszekedésre ne szolgáltassanak alkalmatosságot, a' mellyeknek reájok nézve rossz következései lehetnének.

Egy Párisi Zsurnál azt írja, hogy a' Portugalliai Regens Herczeggel együtt, sok nevezetes és fő emberek emigráltak volna hazájokból, nevezetes és fő emberek emigráltak hazájokból, nevezetessen Cadaval herczeg Marquis Pombal és Aranjó Status Minifter. — A' Portugalliai hajósereget is el vitte a' Regens herczeg Braziliába. — A' Journal de l'Empire nevezetű Párisi Zsurnál azt írja, hogy Marsal Junot a' Frantzia Ármádia első Osztalyának vezérjét Delaborde Generált tette Lisszabona városának és az ott lévő Portugalliai hadi népnek fő Commenzánsává. Illy szomorú kimenetele lön Portugallia Angliával való szoros szövetségének.

Olasz Ország.

Romából, December 2-ik napján. A' múlt Nov. 28-kán I. Jósef Napoleon Nápolyi Országai Király, itten keresztül utazván Velenczébe, testvér öttse Bonaparse Lucian Senator Albánóig eleibe ment, és Ponteig kiserzte őtet, a' hol bútsút vévén egymástól, ez ide vissza tért. Edes Annyoknak és testvér bátyjának Jósef Nápolyi Királynak közbenvetések által, Napoleon Császár testvér öttiséhez Bonaparte Lucianhoz

meg engeszteltetett, és a' mint a' jelenvaló környülállásokból sajditani lehet, ő is Olasz Országi Király fog lenni.

L i v o r n ó b ó l Decemb. 11-ik napján. Éppen most tétetett itten közönségesfé egy hirdetmény, melly által a' Hetruriai Ország a' Franczia Császárnak adattatik által. Florencziában közönségesen azt tartják, hogy a' Hetruriai Királynak és igazgató Királynénak Portugallia Ország adattatna örökségül. A' Hetruriában meg változott kormányzék ném tsak semmi békételenséget nem gerjesztett a' lakosokban, sőt inkább minden meg lévén arról győzettette, hogy N a p o l e o n Császár az Angliával való háborúságnak végződése után, a' tengeri kereskedést virágoztatni fogja, ez a' gondolat és reménység mindenekben örömet gerjesztett.

F l o r e n c z i á b ó l Decemb. 10-ik napján. — Tegnap következő reménytelen de igen fontos hirdetmény adattatott itten ki: K á r o l y L a j o s Spanyol Országi Infáns és Hetruriai Király etc.'s helyette M á r i a L u d o v i c a Spanyol Országi Infansné, Hetruriai uralkodó Királyné, 's a. t. Mint-hogy a' Fels. Franczia Császár és Olasz Országi Király közt egy részről, más részről pedig Eő Catholica Felsége a' Spanyol Király közt kötött meg egyezés szerént, minékünk Hetruria Ország helyett más Statusok rendeltettek: mi eddig való Hetruriai Országlásunkat le tesszük, 's annál fogva a' Toskánai nemzetet minden esküvések és Kir. személyünk eránt való köteleffégek alól fel oldozzuk. Mindazáltal lehetetlen minékünk szeretett jobbágyainktól addig meg válni, míg erántok va-

ló háladatosságunkat közönségesen ki nem jelentjük. Az ő töllök való el válásunk miatt bennünk származott fájdalmat ez az egy enyhíti, hogy a' Toskánai pallérozott lakosok egy oly nagy Fejedelem Szeréntsés birodalma alá esnek, a' ki minden hérosi virtusokkal fel van ékesítettve, és a' ki a' maga alatta valóinak boldogságokat minden úton módon öregbiteni kívánja

A' Királynénak és Kir. Familiának Decemb. 12-ik napján Florencziából lett el menetele után Napoleon Császár Adjutánsa Oszályos Generál Reille Hetruria Országot Felséges Ura nevében által vette, és mindjárt akkor egynéhány ezer főből álló fegyveres nép bé is marsirozott azon városba. A' mit néhány Hetruriai Országgal határos Statusokról, és az azokban történendő változásokról néhány külföldi ujság levelek szóllanak, a' még most mind bizonytalan, és a' jövő idő mutathatja meg annak valóságát. — A' Livornói kikötőhelyben, és azon városnak kapuin és tornyain, Decemb. 8-ik napjától fogva Franczia címer és vitorlák függenek.

Velenzéből, Decemb. 8-ik napján Trevisóba ment Napoleon Császár, a' hol a' helytartóval, az oda való Püspökkel és néhány közönséges hivatalba lévő személyekkel, azon város mivóltáról, és meg jobbittatásáról hosszasan beszélgetett; azután a' most ott fekvő Kovilansky Orosz regementnek tisztjeit audientziára maga eleibe botsátotta. — Trevisóból Palma-nuovába utazott, a' hol az oda való várat meg szemlélte, a' Generál Serras osztály seregét meg mustrálta; onnan még azon a' napon Udinébe utazott, és

a' következett napon ott is az ott lévő katona őrizetet meg mustrálván, onnan tovabb utazvan December 15-ik napján, az Olasz Országi Vice-Király, a' Bergi Nagy Herczeg, és a' Neocomiumi Herczeg társaságokban reggeli 4 órakor ismét Majlandba ment. Azon Kir. palotában, mellybe a' Császár bé szállott, a' Vice Királyné fogadta el, kivel egész nyájassággal, és nagy még külömböztetéssel beszélgetett a' Császár. Negyed nappal annak előtte a' Baváriai Kir. Familia is oda ment. A' Majlandi lakosok minden töllök ki telhető módon kívánnak Napoleon Császárnak tétzteni, és oda lett meg érkezése után két éjjel az egész várost ki világosították.

Északi Német Ország.

A' 7-ik Decemberi Berlini közönséges levelek így szólják : „Jobban jobban mind hihetelesebbé leszen az a' hir, hogy az itt lévő Fr. seregek a' télen által is itt fognak maradni. Mindazáltal az itt lévő Francia Kormányozó előre avval biztatott bennünket, hogy itt 6700 embernél több őrizeten nem marad, és hogy a' lakosoknak meg könnyebbitésekre, töbnire azok is a' kaszarmákba szállítanak bé szállásra. Az Albis és Odera folyó vizek közt fekvő tartományokban lévő Francia seregek 34 ezer főből állanak. — A' napayugoti Prussia, és Warsaui Hertzege közt leendő határoknak meghatározatások a' jövő tavaszra halasztodtak. — A' Fels. Prussziai Király és Kir. familia Mémelből Elbingába ment által.

Másodszori Hiradás.

A' gyermekeknek és ifjaknak gyenge körökben való jó nevelések, az az, egyetlen egy jó esz-

köz, mely őket keresztény kötelességeknek szoros megtartására, tulajdon boldogságoknak keresésére, az emberi társaságokban való okos magok viselésére, magoknak másokkal való kedveltetésekre, egy szóval, mind jelenvaló, mind jövőbeli boldogságoknak eszközésére alkalmasokká teheti. Azért is minden igaz szívű, 's magzatjait szivek szerént szerető szüléknek szoros kötelességekben áll, mind két nemen lévő gyermekeknek olly nevelést adni, vagy ha értekek engedi, mások által adattatni, a' millyent a' természet szentséges törvényei töllök kívánnak.

Egy ide való, Magyar eredetű, jó házból származott, 's igen pallérozott közép idejű Afzszony személy, a' ki ifju korában maga is jól neveltetett, és idővel más Uri hazaknál is a' nevelésben foglalatoskodott. magát arra határozta, hogy 2. 3. vagy leg fellyebb négy nevendék leánkákat, szállításra, asztalra, és tanításra magához fel vegyen, a' kiket a' Német és Franczia nyelvekre, a' Vallás sarkalatos czikkelyeire, az erköltsi tudományra, természeti Historiára, írásra, és minden szép nemet ékesítő tudományokra, e' mellett minden afzszonyi tsinos munkákra, nevezetesen varráásra, strikkolásra, himzésre, 's több e' félékre szorgalmatosan tanittson.

Hogy nem pufzta ígéretekkel ketsegteti a' szüléket, már sokan tapasztalták, de tapasztalom én is, a' ki 8 elztendős egyetlen egy leánykámát gondviselésére, és oktatására bizván, annak mind az erköltsi, mind más gyenge idejéhez való tudományoknak tanulásában tett szép előmenetelét belső meg elégedéssel tapasztalom. — A' kiknek tehát ezen érdemes és pallérozott Afzszonyságra tettzene leány magzatjaikat bizni: méltoztassanak velem, a' Magyar Kurir elsőbb írójával parantsolni, a' feltételeket velek közleni el nem mulatom.